

rakter. Jeg skal med Hensyn til Fortiden og de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gjældende desangaaende, foreløbig henbise det ærede Medlem til at klare for sig selv, hvorledes han dengang kunde finde det foreneligt med det private Initiativ at ajentage Forstafelsen. Der er ikke i den Tale, det ærede Medlem dengang holdt, noget Spor af, at det skulde være farligt for det private Initiativ, og hvorfor det nu skulde være farligt i 1890, har det ærede Medlem ikke givet nogenjomhelst Forklaring om. Jeg tror overhovedet, at det vilde være rigtigt, at det ærede Medlem, der er saa ivrig i at æste Forklaringer fra anden Side, ogsaa vilde lægge sig efter at forklare sit eget Standpunkt med de forskellige Bugter, som dette Standpunkt underkastede Aar for Aar. Et andet vigtigt Argument, som skulde gøre det farligt nu at forkaste det foreliggende Forslag, er, at man derved risikerede Folkestingets Hjemsendelse. En saadan Erklæring vil ikke have Noget at betyde, den vil ikke være en Handling. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem tænker at foretage sig i Retning af Handling ved dette Forslag. Hvis det er ganske som i tidligere Aar, vide vi, at Handling kommer der ikke ud af dette. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) havde Forventning om, at dette Forslag vilde hurtigt komme tilbage, og saa kunde vi komme til at slaa ordentlig Løs derpaa. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han ikke skal gøre sig store Forventninger i saa Henseende. Han maa vide, at Sporene stræmme, at dette Forslag ikke pleier at komme tilbage til os her. Jeg vil for min Del sige, at hvis det var afgjort, at dette Forslag meget hurtigt kom tilbage, saaledes at vi kunde faae det til Behandling og slaa det ned, inden det dør af sig selv den 1ste April, vilde jeg endnu en Gang overveie, om jeg ikke skulde hjælpe det ærede Medlem til at foretage denne Handling, men efter de Erfaringer, vi have fra de foregaaende Aar, da dette Papir, dette Dokument er blevet henvist til Udvalg og blevet liggende ganske rolig der indtil den 1ste April, da al Tale derom ophører, efter den Maade at foretage Handlinger paa, tror jeg ikke, at man skal nære nogen saadan Forventning i den Henseende, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds. At det skulde være en særlig god Maade at ramme Provisoriet paa, som det ærede Medlem mener, indser jeg ikke. Det forekommer mig, at den bedste Maade, man overhovedet kan ramme det paa, er, at man slaar til det, naar man møder det, men det ærede Medlem vil, saavidt jeg kan se, hellere berede

det en behagelig No i Finantsudvalget, hvor det pleier at ligge, end indlade sig paa nu at slaa til det. Om det virkelig er en provisorisk Finantslov, der foreligger, eller ikke, et et Spørgsmaal, som jo ikke er afgjort med, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har sagt. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem i Oktober, da han indbragte sit Forslag, dermed erkjendte, at en provisorisk Finantslov, eller hvad man vil kalde det, en midlertidig Finantslov, er en grundlovmæssig Lov, om det er Noget, man efter Grundloven kan kalde en lovlig Udfærdigelse. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem ved at indbringe Forslaget vilde give det en saadan Anerkjendelse. Jeg tror det ikke efter den Behandling, man fra vor Side, ikke alene den Side, hvorpaa jeg staar, men ogsaa den, hvorpaa det ærede Medlem og hans Parti staa, vil anerkjende den Udfærdigelse, som finder Sted den 1ste April, for grundlovmæssig. Vi kunde ikke betragte det som en lovlig Finantslov, ikke som en Lov, der skulde gøre de nødvendige Betingelser for en foreløbig Lov efter Grundloven. Hvad der foreligger her, er altsaa ikke en grundlovmæssig Udfærdigelse, det er kun et Vidnesbyrd om, hvad jeg maaste, da det gjælder et System, tør kalde en brutal Anvendelse af Statens Midler uden nogenjomhelst Hjemmel. Det forelaa, da det ærede Medlem indbragte sit Finantslovsforslag, og det Samme foreligger endnu. Det er kun et Udtryk for den ulovmæssige, brutale Anvendelse af Statens Midler uden Bevilling, og det forekommer mig derfor, at man ikke kunde gøre noget Bedre end at vise det fra sig, naarsjomhelst man møder det. Men det vilde være farligt for Folkethinget, siger man, Folkethinget kunde saa ikke sidde og udrette Noget siden og navnlig ikke fortsætte sin Modstand mod Regjeringen, hvis det blev hjemsendt som Følge af Dagsordenens Vedtagelse. Jeg anser det nu ikke for givet, at Folkethinget vilde blive hjemsendt, fordi denne Dagsorden vedtages, vi have Erfaring for, at det kan godt blive siddende alligevel, men jeg vil for Resten sige for mit Bedkommende, at skal Folkethinget ikke sidde for Andet i Retning af Handling mod Ministeriet og dets hele System, end for at gaa af Veien, hvor det møder det, saa kan jeg ikke se, hvorfor det skal sidde her som Opposition, og jeg vil sige, at naar Folkethinget gaar af Veien for disse provisoriske Ting, saa synes jeg, at det var bedre, at Folkethinget ikke sad her. Den Konsekvens vil jeg godt vedkjende mig. Jeg tror endogsaa, at det kunde være nyttigt for Modstanden overfor